

Goedenavond vrienden,

In de eerste plaats, ouder gewoonte: denkt u eraan dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn, denk zelf na. Als ik het goed begrepen heb moet ik dus vanuit de geest belichten van wat wij denken van

ZIEKTE EN GENEZING

, et cetera.

Nu, in de eerste plaats: Wat is ziekte?

Ziekte is een malfunctie van het lichaam, dat ofwel door de psyche wordt veroorzaakt, danwel direkt invloed heeft op de psyche. Er bestaat altijd een wisselwerking - zover wij het kunnen bekijken - tussen stof en geest en in zeer vele gevallen kun je zelfs zeggen dat ziekten, óók wanneer ze van buitenaf veroorzaakt worden (sommige zenuwkwalen, bijv.), toch eigenlijk door de patiënt zelf veroorzaakt of opgeroepen worden. Wanneer u te maken krijgt met zaken als bezetenheid, of pseudo-bezetenheid, aanhechtingen, dan is er altijd mede een bron in de patiënt. En het is duidelijk dat niemand een patiënt van iets kan bevrijden, wat hij zelf heeft opgeroepen. Dan moet eerst de patiënt zijn eigen instelling, zijn denken, maar liever nog zijn gevoelsleven wijzigen, en dan is genezing mogelijk.

Wat betreft de werking - ja, zoals wij het zien, natuurlijk: Kijk, alles is uit dezelfde kracht voortgekomen en is er deel van. Of om het religieus te zeggen: Als God alles heeft voortgebracht, is alles deel van God, en dus ook deel van elkaar. Voor ons is dat over het algemeen in de sfeer moeilijk helemaal te realiseren, maar we beginnen steeds meer te begrijpen, dat we niet alleen maar in dezelfde wereld bestaan, of denken te bestaan, maar dat we gevoelsleven, gedachtenleven, herinneringsbeelden délen, en dat dat eigenlijk onze wereld vormt.

Wanneer iemand ziek is, dan kan het zijn dat hij een tekort heeft aan energie. Die energie kan een ander mens, die genoeg heeft, geven. Iemand, die genoeg heeft voor zichzelf, maar die in staat is een andere entiteit erbij te betrekken, of zelfs een bepaalde wereld of sfeer aan te boren, die kan natuurlijk die kracht dan aanvullen, maar hij kan nooit die oorzaak, waardoor die kracht verbruikt wordt, ongedaan maken, wanneer de patiënt zelf daaraan niet meewerkt.

Als u met geestelijke genezing te maken krijgt, dan is een van de belangrijkste factoren de aanvaarding daarvan van uw patiënt. En het behoeft niet een uitgesproken geloof te zijn, zolang het maar een verwachting of een gevoel is. Wanneer je dan energie geeft, verandert er iets, de patiënt reageert anders en daardoor behoudt hij een groot gedeelte van die energie en kan er mee werken.

Verder moeten we ons natuurlijk realiseren, dat er een aantal zuiver stoffelijke gebreken bestaan. Een stoffelijk gebrek kan bijvoorbeeld zijn een malfunctie van één van de organen. We kunnen dat vaak wel voor een deel bijstellen, maar kunnen het niet ongedaan maken. We kunnen een vernieuwings- en dus genezingsproces op gang brengen, maar de patiënt zelf zal het moeten volbrengen.

En dan zijn er zaken, die dermate acuut zijn in hun uitwerking, dat we gewoon niet in staat zijn daar geestelijk iets aan te doen.

Dus gaan we kijken: wat zijn de mogelijkheden - en nu vanuit de geest dus gezien.

Ik kan kracht geven. Kracht kan een mens helpen tijdelijk een kwaal te overwinnen en misschien daardóór verandering van denken, van voelen zijn lichamelijke toestand beter te stabiliseren.

Ik kan als geest ook proberen in te grijpen. In de eenvoudigste zin van het woord is dat het stimuleren van bepaalde zenuwcentra, je werkt dan meestal via een chakra, en daardóór dus in het lichaam het evenwicht van krachtstromen veranderen. Dit impliceert dan weer dat in dat lichaam

processen op gang worden gebracht of versneld worden, die anders niet, of niet zó, zouden bestaan.

Ik kan ook, wat men noemt 'lanceren' - of opereren zegt men ook wel. Ik kan dus een soort tenakel van geestelijke energie in een lichaam brengen en daarbij bepaalde veranderingen tot stand brengen in organen en in sommige gevallen zelfs in de belangrijke klieren die de interne secreties verzorgen.

In zeer zeldzame gevallen, in verhouding, zou ik ook nog in staat zijn om gewoon in dat lichaam een cyste bijvoorbeeld, of zoiets, te dematerialiseren. Ik moet die materie dan wel kwijt, ik moet ze dus ergens anders weer materialiseren, maar dat is zo erg niet. In bepaalde gevallen is het op die manier mogelijk gezwollen, woekeringen e.d. weg te nemen. Maar, bijvoorbeeld bij kanker heb je vaak een vertakking, die zó ver is voortgeschreden, dat het onmogelijk wordt. Je kunt bepaalde dingen gemakkelijk beheersen wanneer ze klein, of compact zijn. Wanneer het over het gehele lichaam is uitgestrekt, is geestelijke operatie niet mogelijk.

Wanneer we kijken naar de manier waarop u werkt, dan zien we eigenlijk een combinatie van allerhand zaken: sommigen wetenschappelijk of pseudo-wetenschappelijk, anderen weer - zullen we zeggen - meer mystiek.

Wanneer u met een patiënt bezig bent, bewust of onbewust, zult u een mate van psychologie moeten beheersen, want u moet de patiënt aanvoelen, en die patiënt in de juiste toestand brengen. U kunt die patiënt dan verder vaak helpen door hem of haar zelf te laten ontdekken waar eigenlijk de oorzaak ligt van de disharmonieën die nu de kwaal veroorzaken, of de gevoelsstoringsen, of wat dan ook. Onthoud één ding wel: het kan alléén werkzaam zijn, wanneer de patiënt-zelve dit als juist ervaart of accepteert.

Ik hoor ook vaak zeggen: Ja, de geest geeft ons raad. We probéren het. Maar raadgeven is nog niet hetzelfde als ingrijpen. En wanneer je niet goed luistert, dan maak je gauw vergissingen. Je moet voorzichtig zijn ermee.

Ziekte heeft trouwens een bepaalde belevingswaarde, die je ook niet helemaal terzijde kunt stellen. Een ziekte betekent een toestand van bijvoorbeeld tijdelijke of zelfs langdurige afhankelijkheid. In dergelijke gevallen zul je gewoon moeten léren met jezelf te leven. En als je dat nog niet geleerd hebt, kan het zeer kostbaar zijn (waardevol), omdat je veel beter gaat begrijpen, hoe er altijd tussen mensen een wederkerige afhankelijkheid bestaat.

Je kunt nooit meester van alle dingen zijn. Je kunt alleen deel van een geheel zijn en op een bepaald punt in dat geheel ben je dan misschien de meerdere; je hebt de kundé of je hebt de gave.

Maar er zijn vele andere punten waar je de mindere bent. Maar als je niet begrijpt dat die feitelijke gelijkheid overal bestaat, dan zou je al heel gauw jezelf gaan overschatten misschien - nou ja, dat gebeurt tamelijk veel op aarde - en je zou daarnaast ervaringen áfwijzen, je zoudt ze gewoon niet willen beleven of opmerken.

Nu zijn er mensen die zeggen: Ja, dat is karmisch bepaald. Dat is maar heel betrekkelijk waar: het karma geeft een voorbereiding voor dit leven, dat is waar, maar het handelt zich niet in feiten af, het handelt zich in invloeden af. En op dit punt zien wij in de geest, vaak anders dan u, heel vaak oorzaken die soms vijf, zes, acht incarnaties terugliggen. Dan is er daar een fout ontstaan - er is een beleving geweest, die niet aanvaard en verwerkt kon worden - en op een gegeven ogenblik kom je in een lichaam, waar bepaalde analoge waarden aanwezig zijn. Je wordt dan buiten jezelf nog geconfronteerd met andere waarden, die daaraan herinneren, en het eindresultaat is dat je fobieën ontwikkelt, of bepaalde storingsen, die dan door de psychiater als 'psychische onevenwichtigheid' worden beduidt.

Het is duidelijk dat het niet altijd onevenwichtigheid hoeft te zijn. Maar als u - ja, laten we maar eens wat zeggen: dat u inderdaad vroeger in Frankrijk revolutionair bent geweest, hè, en u hebt daar mensen verdronken, hè, in die onderlossers, of u bent zèlf zo verdronken. Dan zal water heel vaak een kwestie zijn, waar je je niet prettig bij voelt. Het zijn die mensen, die nooit naar zee willen, maar altijd naar de bergen, want dat geeft

een veilig gevoel - totdat ze hun benen breken op het skiën, natuurlijk.

Ik maak dat tot een bijna speels voorbeeld, maar u bent aangeklaagd geweest - misschien bent u niet eens veroordeeld - u bent aangeklaagd voor iets en u hebt dat niet kunnen verwerken, mijnentwege voor de rechtbank van Tily (?) in Duitsland, en nu komt u in zo'n (dergelijke) situatie. U begint u te verweren, terwijl er nog helemaal geen reden toe is: het oude onrecht zweept u op. Maar, dan bent u niet meer in staat om juist te interpreteren wat er gebeurt. Het resultaat is, dat u overspannen raakt. Die overspanning brengt verschijnselen met zich mee. Die zijn a priori psychisch. Maar al heel snel begint het lichaam daarop te reageren en het is heel goed mogelijk dat een dergelijk geval, via via dus, voert tot reumatische pijnen. En dan zeg je: Ja maar, waar heb ik dat nou aan verdiend? U hebt het niet verdiend, u hebt het uzelf aangedaan.

Wanneer u patiënten hebt, dan moet u er rekening mee houden, dat deze relaties kunnen bestaan. Natuurlijk, het kan uit dit leven zijn, het kan uit onjuiste levensgewoonten voortkomen, alles. Maar het kan ook uit het verleden komen. En als je het dus niet in het heden terug kunt vinden - eerst onderzoeken altijd (in het) nu - dan vraag je je af: is er misschien een vóórgelegen oorzaak? Wanneer ik de oorzaak ken, dan moet ik proberen die oorzaak te laten beseffen. Niet dat dat iets verandert, maar het maakt de onbekende dreiging tot iets tastbaars, iets verklaarbaars. En dan kun je het aan.

Met ziektebeelden is dat ook heel vaak zo. Wanneer je je niet prettig voelt: natuurlijk, dan heb je de neiging om je een beetje te vertroetelen en te koesteren en je beseft heel vaak niet, dat je juist daardóór je kwaal langer doet duren en haar misschien meer uitputtend of zelfs levensverterend maakt.

Wij hebben een zekere hoeveelheid levensenergie wanneer we op aarde zijn. In de geest wordt die energie veel gemakkelijker aangevuld, behalve in bepaalde duistere sferen, omdat onze omgeving bestaat uit gelijke energie, en wij in voortdurende wisselwerking daarmee leven. Want wij béelden wat in ons is buiten ons uit in die energie, maar zijn er gelijktijdig mee verwant.

Wanneer je op aarde met dergelijke dingen te maken hebt, dan ben je al heel snel geneigd om te zeggen: nou ja, of "alles moet kunnen" - en dat gaat nooit - of "ik kan niets" - en dat is een leugen, of op z'n minst genomen een enormiteit. Wanneer u met patiënten te maken hebt, maak ze duidelijk dat u ze kunt helpen, maar dat zij zèlf het werk moeten doen. Leer hen, dat een positieve benadering van hun eigen bestaan inclusief de kwaal al een hele stap is in de richting van genezing.

Dan zult u zeggen: ja, maar als er dan zoveel karmisch bepaald - laten we het woord maar aanhouden - lijden en ziekten zijn, kunnen we daar dan wat aan doen?

Ik dacht aan voorgaande beelden al duidelijk gemaakt te hebben, dat alleen het besef van de oorzaak het heel vaak mogelijk maakt deze te overwinnen. Daarnaast kunnen we de persoon helpen om zichzelf en de wereld als een positiever geheel te zien. O, ik vraag van niemand dat hij de hele dag fluitend, zingend, jubelend en lachend door het leven gaat. U moet het ook niet proberen, u komt ongetwijfeld in de remar (?), of ergens anders terecht - vooral als u om de verkeerde mensen lacht, zelfs wanneer u terecht lacht.

Wat je moet weten is: In alles, zelfs in de diepste wanhoop, in de diepste afgrond, in dat onaanvaardbare, ligt ook een positieve waarde. Voor jezelf, voor anderen, voor de wereld. Pas als je positief gaat beleven en denken, kun je leven met de onevenwichtigheden, die je anders dreigen te overstelpen. Maar ben je evenwicht, dan veróorzaakt je evenwicht, óók in je lichaam, óók in anderen. Want wat er in je leeft, de mentaliteit die je hebt en al die andere dingen, kun je eenvoudig uitdragen. En wees ook niet bang voor een beetje suggestie. Natuurlijk, ik weet wel, suggestie: dat is eigenlijk ... nou ja, hè, een beetje .. bedrog? Nou, vergeet het maar. Wanneer een dokter u zegt dat hij u beter kan maken, en hij doet dat met

voldoende overwicht, en u vertrouwt die man, dan bent u al een stuk beter. Als iemand u zegt dat u uw kwaal aankunt, en hij kan u overtuigen, dan kunt u er beter mee leven en dus uw psychisch en stoffelijk evenwicht beter herstellen.

Nu ja, en dan zie ik ook heel vaak mensen op aarde, die willen wonderen doen. U weet wel: God, onze kat is dood, ik vind het zo erg. Of ons vogeltje is dood, of Opa is dood, dat kan ook. Dus kom d'r even. En dan zouden ze willen komen en zo de hand uitstrekken en zeggen: kat lééf, vogeltje lééf, Opa wordt wakker.

Kan niet. Een enkele keer kan het, als je helemaal gedragen wordt in een volledige zelfvergetelheid door de totale kracht, en zelfs dan moet het zin hebben. O, niet menselijk misschien, maar het moet een betekenis hebben in het geheel, anders gebeurt het niet.

Denk nooit dat je wonderen kunt doen, maar realiseer je dat vaak iemand helpen op een lange weg de eerste stap te zetten, betekent, dat je hem mogelijk maakt die weg ten einde te gaan.

Ja, nu heb ik daar nu alles zitten vertellen over onze visie, in casu de mijne dus, die anderen met mij plegen te delen, en dan moet ik toch vragen: is dit iets wat u interesseert, is het voor u duidelijk? Want u moet zelf denken. Als u wilt genezen, dan moet u zelf van binnen de kracht voelen. Als u die kracht niet voelt, dan kunt u nog het gelóóf hebben, de overtuiging dat het kan, dan kunt u nog wat bereiken.

Maar als u werkelijk sterk wilt zijn, dan moet u leren om in uzelf zo stil te zijn, dat het net lijkt alsof je niet meer op aarde staat. Misschien kent u dat wel op een zonnige dag, dat je moe-gelopen of moe-gefiets ergens zo eens lekker gaat liggen. Boven drijven er zo wat schapenwolkjes, de hemel is zo blauw, en eigenlijk slááp je niet, maar je krijgt zo'n gevoel, nou ja, alsof je in watten ligt, of je zelf op zo'n wolkje dadelijk weg zult deinen. Dat is het gevoel van een absolute ontspanning.

En die ontspanning, mijne vrienden, betekent dat u in staat bent geestelijke energieën op te nemen, uw lichaamsenergieën veel sneller weer op te bouwen en te herstellen. Het betekent dat u daardoor de kracht, de lading krijgt, die u aan anderen kunt overdragen.

En aangezien veel patiënten te voortdurend bezig zijn met zichzelf en de kwaal, zou het geen kwaad kunnen voor degenen, die daarvoor geschikt zijn natuurlijk, te helpen om wat te ontspannen en te mediteren. En als u daar suggestieve factoren bij gebruikt, kan geen kwaad. U moet gewoon de ander a.h.w. losmaken van zijn dagelijkse kringloop, die heel veel lijkt op een eekhoornmolen, waarin ze ronddraven. Je moet de mensen helpen om vrij te worden van deze voortdurende herhaling van de aldag. Dat kun je vaak via meditatieve technieken.

Er zijn mensen waarmee je tesamen moet mediteren, anderen mediteren misschien beter wanneer ze de juiste muziek horen, anderen doen het weer in een bepaalde kleur licht gemakkelijker, en ja, dat moet u dan maar eens heel voorzichtig een keer proberen. Als u een patiënt heeft die zich meditatief volledig weet te ontspannen, is het genezingsproces tenminste voor de helft voltooid. De andere helft ligt in het 'ik', in het gevoelsleven van uw patiënt en diens energieniveau. Het energieniveau kunt u aanvullen, maar kunt u ook het denkbeeld doorbreken? Dat is een moeilijkheid. Als je het denkbeeld bestrijdt, bereik je weinig. Aanvaard het denkbeeld, maar probeer het tot een onbelangrijke proportie te herleiden, dat de patiënt als hij er mee bezig is het gevoel heeft: ik overdrijf. Hierdoor krijgt u beperkingen.

Denk ook niet dat u alle middelen terzijde kunt werpen, omdat u geestelijk werkt. In sommige gevallen gebruik je sporen (homeopatie) om de mensen dus te stimuleren in het lichaam een voorbeeld te geven voor een bepaalde werking. In andere gevallen zul je misschien moeten grijpen naar zwaardere middelen. En onthoud één ding verder: Voor uzelf en voor de patiënt is het altijd goed, wanneer een medische diagnose bestaat, en wanneer die medische diagnose eventueel later bij herhaling wordt gesteld, zodat verschillen kunnen blijken.

Ook valt me op dat er mensen zijn, die het gevoel hebben dat ze alles wel aan kunnen! Heb je hoofdpijn? Buikpijn? De zenuwen? - U kunt meestal bepaalde kwalen het beste genezen. Bij anderen hebt u veel minder invloed, en bij sommige gevallen bent u eerder negatief dan positief. Een goed genezer met geestelijke krachten moet zoeken waar zijn eigen sterke punt ligt. En de ervaring maakt je dat al heel gauw duidelijk. Hij moet verder proberen om alle gevallen, die van meer serieuze aard zijn, onder te brengen bij anderen, die op dat punt beter zijn. Dus niet: ja, maar het is mijn patiënt, dus ik houd hem vast. - Sommige medici hebben ook een dergelijke verzamelwoede en op het ogenblik is dat overgeslagen naar de specialisten, die nu zoveel verzamelen, dat de huisartsen er vaak niet aan te pas komen. Maar goed-realiseer u dus wat uw gave is, wat uw instelling is. U hebt nl. zelf een bepaald innerlijk evenwicht, en u heeft een bepaalde harmonische faktor. Het overdragen van kracht zal altijd door die twee méé bepaald worden. U kunt dus niet eenvoudig de kracht aanpassen aan de patiënt, omdat u teveel nog uzelf bent. Alleen wie zichzelf volledig kan vergeten, kan elke vorm van ziekte genezen. En zo iemand kan eventueel ook zelfs de doden opwekken, als ze tenminste niet te lang weg zijn.

Realiseer u dat u niet volmaakt bent. Dat u wel degelijk hiaten heeft in uw kunnen. Probeer daar rekening mee te houden, en u zult optimaal resultaat behalen. Ja, voor u is het misschien een beetje moeilijk, en moet ik eerst gaan uitzoeken: wat zal ik nou worden? Moet ik ook specialist worden - zonder universitaire studie dan in ieder geval?

Realiseer u gewoon dat uw eigen innerlijk evenwicht, uw eigen innerlijke harmonie, uw eigen contact a.h.w. met de grotere wereld, die ook buitenstoffelijk actief is, is bepalend voor datgene, wat u zelf goed kunt doen. En als u bepaalde dingen niet kunt betekent het helemaal niet dat u minder goed bent dan een ander, het betekent juist dat u ernstiger en vollediger gebruik maakt van uw gaven dan anderen.

Er zijn situaties en toestanden denkbaar bij patiënten, waarbij je je afvraagt: waar is dat goed voor? Wanneer het behoort tot uw eigen niveau, uw eigen soort, kunt u het aanvoelen. Wanneer u zich instelt op de patiënt ontstaat er een beeld van diens conflict, van diens behoefte, van diens onevenwichtigheid. En als het iemand is waarbij u dat (beeld) niet kunt krijgen of niet kunt begrijpen, kunt u niets doen. Aanvaard dit dan, want als er een ander, die er wel iets aan kan doen, gebeurt het wel, en als het niet de bedoeling is dat het gebeurt, kan niemand er iets aan doen!

Er zijn veel dingen die voor mensen, nou 'onaanvaardbaar' is wat sterk uitgedrukt, maar toch niet zo prettig zijn. U zult ze ook zelf, en aan uzelve ervaren. Realiseer u: Als u een innerlijk evenwicht heeft, kunt u daarmee leven. Ga nooit verder dan uw krachten rijken, maar ga wel tot het punt, dat u duidelijk voelt: verder kan ik niet gaan.

Ja, zo bekijken wij het. U ziet het natuurlijk heel anders. U denkt: ja, de kracht van de geest! Nu gaan wij 'genezen' en we kunnen dat doen, en dan kunnen we in het verleden duiken, of we kunnen kracht ... , of chakra's ... , hm? 't Kán. Maar hetgeen ik gezegd heb is eigenlijk allemaal belangrijker. Uw werkwijze wordt voor een groot gedeelte door uw eigen werkwijze bepaald. De één kan het op afstand, de ander moet contact met de patiënt hebben, althans visueel contact. Weer anderen bereiken het beste resultaat door bijvoorbeeld handoplegging. Dat maakt hem niet beter of slechter dan een ander. Maar werk op uw eigen manier. Er zijn voorschriften: hoe moet ik instralen, hoe moet ik doorstralen. Dat is voor de beginner een handleiding. Maar ja, hoe moet ik het vergelijken ... Het zoiets als de handleiding van een magnetron: in het begin heb je een handleiding nodig, kookboeken daarbij, om te weten wat je ermee kunt doen. En zo lang je het op die manier doet gaat het redelijk, maar dan ontdek je dat het beter gaat als je het anders doet. En dan pas kun je zo'n apparaat goed gebruiken.

En zo is het met genezende kracht ook. - Je hebt een scholing nodig, natuurlijk. En het is heel erg goed als je een beetje weet hoe het menselijk lichaam funktioneert. En als je een klein beetje begrip hebt van de

psychische spanningen en problemen die bij mensen zo vaak vóórkomen. 't Is nuttig als je wat weet van de meest vóórkomende symbolen in menselijke dromen, visioenen en dergelijke, ook al behoeft u ze niet allemaal Freudiaans te interpreteren. Maar dit is bijkomstig, dit is gereedschap. Zoals lessen en aanwijzingen gereedschap zijn. Maar u moet het zó hanteren, dat ú er het beste mee kunt bereiken. En we zien helaas dat mensen heel erg schools en slaafs blijven, en daardoor eigenlijk soms bóven hun eigen vermogens proberen te werken, met desastreuze resultaten, of wel - en dat gebeurt ook - nooit toekomen aan de volle ontplooiing van hun vermogens en mogelijkheden.

Misschien mag ik dit kort samenvatten.

Geestelijke genezing is het gebruiken van geestelijke krachten en levenskrachten om onevenwichtigheden - aangevoeld, erkend of beseft - te herstellen bij anderen. De werkwijze op-zich-zelve is betrekkelijk onbelangrijk, omdat elke mens met zijn karakteristiek, zijn eigen denken en leven, zijn eigen weg zal moeten vinden om de werktuigen die hij ter beschikking heeft, de krachten waarmee hij kan werken, zo juist en harmonisch mogelijk te hanteren. Een genezer, die niet harmonisch is, kan misschien een verschijnsel doen verdwijnen, maar veroorzaakt dan meestal grotere disharmonieën op ander terrein, die psychisch of lichamelijk dan toch ook weer tot uiting komen.

Ga daarom als genezer altijd van het volgende uit:

1. Ik zal door mediteren of andere wijzen van volledige ontspanning, steeds weer trachten mijn ik zo ver mogelijk vergeten, om zo déél te worden van alle krachten rond mij. Ik zal daaraan geen voorwaarden of verwachting knopen, doch eenvoudig déél zijn van het geheel, opdat het geheel door mij kan werken.
2. Geesten zullen u vaak helpen, maar ga niet uit van een geest die het moet doen; uzèlf moet het doen. Werk volgens uw mogelijkheden, gebruik de gave die ú hebt op het gebied dat voor ú het juiste blijkt aan de hand van ervaring. Denk nooit: als ik dood gaat ben ik er lekker van af! U zult ontdekken dat in de sferen nog veel harder gewerkt wordt dan op aarde. Wèl met meer plezier, en zonder dat we iets van hetgeen het ons aan voldoening geeft moeten inleveren vanwege de belasting! Alf is wel dood, maar bij ons wordt geen tiend', geen honderste, niets geïnd. Datgene wat je doet, vormt de rijkdom van je eigen geestelijk wezen, ook wanneer je dit op aarde niet vol beseft. Later echter zul je het volledig kunnen ontplooiën.
3. Denk nooit dat je weet wat goed is voor anderen. Want dan ga je van jezelf uit. Probeer te beseffen wat de wereld, het gevoelsleven van de ander is en tracht die persoon te helpen volgens de normen die voor die persoon gelden. Leg nooit uzelve op aan een ander. Laat het altijd een coöperatie zijn waarbij u met grootste begrip en achting staat tegenover het anders zijn van de ander.
4. Wanneer u denkt dat u het zèlf niet aankunt: beroep u op een geestelijke kracht, een kracht waarin u gelooft. Ze hoeft niet eens echt te bestaan. Als u die kracht aanroept, stelt u zich in op krachten en schept u gelijktijdig een beeld, waardoor u die krachten in uzelve kunt aanvaarden, waar u anders misschien huiverig voor zoudt zijn of waarvan u het bereiken en verkrijgen onmogelijk zoudt achten.
5. Bedenk, dat hoe méér u weet van het menselijk lichaam, hoe gemakkelijker u juist kunt ingrijpen. Enige kennis van het menselijk lichaam is noodzakelijk.
6. Ik zeg niet dat u allemaal psycholoog moet worden - niet psychiater, want dat is vaak ziekelijk, dus psycholoog - maar heb begrip voor de processen die zich in anderen afspelen. Neem uzelf nooit als norm voor ander, ook in dit opzicht. Aanvaardt de ander zoals die is, met alle eigenaardigheden, onwaarschijnlijkheden, en wat mij betreft noemt u het fantasieën. Ga dáárvan uit, maar

- probeer evenwicht te bereiken. Evenwicht is belangrijker dan uiterlijke normaliteit.
7. Besef, dat de wereld van de geest bepaalde dingen kan doen, die voor u bijna onmogelijk zijn. Wanneer u de hulp vraagt van de geest, doe het dan alléén wanneer u tenminste voor helft zelf kunt helpen, ingrijpen, kracht geven, etcetera.
  8. Besef, dat ge deel zijt van de totále kracht. M.a.w.: Gij zijt in God, maar God is in u. Dan is het niet nodig die God te benoemen of te vereren. Maar het is noodzakelijk te wéten, dat die kracht in en buiten je bestaat, en dat ze dóór je geuit kan worden.
  9. In meditaties, beschouwingen e.d., moet u trachten zó ver los te komen van uw ik-beeld, ik-voorstelling, persoonlijke zorgen en problemen, dat deze éénheid ervaart. Daarná kunt u misschien verder komen, maar deze eenheid is al veel.
  10. Bepaalde kleuren hebben voor mensen over het algemeen een bepaalde psychische betekenis. U hebt een eigen kleur - het geeft niet wélke u hebt, dat maakt geen verschil uit - maar realiseer u dat voor praktisch álle mensen levenskracht als zonlicht is. Dat mystieke kracht als maanlicht is. Dat levenskracht (fysieke kracht?) en wat ermee gepaard gaat veelal als tinten rood wordt voorgesteld. Wanneer u déze dingen in de gaten houdt, dan weet u heel vaak, dat door een kleurvoorstelling te maken, je de patiënt juist die kracht kunt toevoegen, die voor die patiënt het meest nodig is. Geef altijd die patiënt eerst kracht, en begin eerst daarná eventueel overbelastingen weg te nemen. Neem nooit weg zonder eerst te geven, anders zou het wegnemen vaak een uiteindelijk grotere verstoring van evenwicht kunnen veroorzaken.
  11. En als u het helemaal niet meer weet, nou ja - zeg maar een schietgebedje of roep de geest aan of iets anders: vertrouw er op dat er altijd iets is, wat u zal bijstaan en helpen, zolang u zelf naar beste weten en kunnen werkzaam bent. En verwacht nóóit dat ánderen het opknappen, zónder dat u een stap hoeft te verzetten, een beetje kracht behoeft te missen of enige vermoeidheid behoeft te ervaren.

Zo, dat was - dacht ik - een aardige inleiding, maar als u vindt dat er iets aan mankeert, mag u het nu zeggen!

Uit uw stilte meen ik op te mogen maken, dat u er voor voelt de stilte te verbreken, maar dan in onderling gesprek. Dat kan het best in de pauze, dus zullen we het medium vrij geven en wens ik u een aangename pauze toe en wil ik toch even de hoop uitspreken dat u in datgene wat ik gezegd heb enkele richtlijnen vindt om uw eigen evenwichtigheid te vergroten en zo ook de mogelijkheid om anderen te helpen en te genezen.

* * *

DISCUSSIE

- * Kan het sterven vertraagd worden omwille van de wetenschap, terwijl dit voor de persoon in kwestie geen waarde heeft?
- Het gebeurt wel eens, ja. Maar ik vind het een zeer onrechtvaardige zaak, want ik geloof niet dat een mens meer moet laten lijden dan noodzakelijk is. De wetenschap wil graag alles weten, maar wat ze weet wil ze niet weten, omdat het niet wetenschappelijk bewezen is.
- * Hoe denkt u over mensen die om euthanasie vragen, zowel de aktieve als de passieve?
- Wanneer euthanasie noodzakelijk is, dan zijn er een paar voorwaarden:
1. Er moet zekerheid bestaan dat genezing op redelijke termijn niet mogelijk is.
  2. De patiënt moet inderdaad dus wanneer hij blijft leven een enorme hoeveelheid ellende te verwerken krijgen.
  3. Hij moet zelve de wens tot sterven, tot euthanasie dus, kenbaar maken.
  4. Zover mogelijk dient hij zelve de laatste fase te zijn. Bijvoorbeeld: stel geneesmiddelen of dodelijke middelen, dus letale middelen, ter beschikking, maar zorg ervoor dat de patiënt zèlf het inneemt, wétende wat het is. Wanneer er sprake van kunstmatig in leven houden, dan is de wilsbeschikking van de patiënt niet noodzakelijk. Wèl is noodzakelijk dat een genezing op korte termijn niet doenlijk of denkbaar is, en dan krijgen we dus de passieve euthanasie, waarbij we dus de machines, instrumenten e.d., waardoor het leven kunstmatig in stand wordt gehouden, buiten werking stellen. Maar ik dacht dat iedereen het recht heeft op een waardige dood en dat elke mens zelf moet beslissen hoeveel lijden hij of zij wil en kan verdragen, en dat de medicus niet het recht heeft een ander nutteloos tot een langer lijden te veroordelen.
- * Hoe denkt u over abortus provocatus en wat heeft dat - ook met betrekking tot de vorige vraag - voor beide voor gevolgen?
- Wanneer de abortus plaats vindt zeg binnen de eerste drie maanden, zijn geestelijk gezien de gevolgen niet zo groot. Het is of dat je een kontrakt hebt gesloten voor een huis in aanbouw en later ontdekt dat het in elkaar zakt en dan zoek gewoon naar een betere woning. Wanneer het na de vierde maand is, ontstaat een toenemende identificatie - dit heeft te maken met het zenuwstelsel dat dan groter wordt - en we moeten aannemen dat in de 6e, 7e maand volledige identificatie kan plaats vinden omdat ook hersen- en zenuwactiviteit voldoende zijn, en zelfs aflezen van de moeder mogelijk wordt. Abortus provocatus binnen die eerste termijn vind ik een zaak waarover een vrouw zèlf zou moeten kunnen beslissen. Ná deze termijn - gezien de consequenties daaraan verbonden, plus de binding moeder/vrucht die desondanks, of men het nu weg wil doen of niet, tòch bestaat - lijkt het me beter dus om het niet te doen, tenzij de zekerheid bestaat dat het leven van de moeder daardoor wordt opgeofferd of dat de vrucht onvoldragen of onjuist geboren zal worden (misvormd, onvolwaardig, etc.). In dergelijke gevallen de beëindiging vanuit een menselijk standpunt aanvaardbaar, en vanuit een geestelijk standpunt acht ik het eveneens aanvaardbaar, omdat iemand die incarneert niet bewust, zullen we zeggen als half-dier in menselijke gedaante wil gaan leven. Dat komt maar zelden voor. Dus abortus provocatus onder omstandigheden aanvaardbaar, maar niet onder alle.

- * Iemand anders te helpen in het denken, in het denken beweging of verandering te doen ontstaan, kan ik mij voorstellen, enigzins, maar hoe is het mogelijk het voelen te veranderen?
- Het gevoel is het best te omschrijven - zij het niet volledig - als een begripsassociatie, waarbij het gevoel een resonantie is met vorige ervaringen. Daardoor wordt het meeste gevoel bepaald; een ander deel van de gevoelens wordt bepaald door instinkten, erfmassa en dergelijke. Wanneer je het beeld van de wereld verandert, verandert de gevoelsreactie. Wanneer de reactie eenmaal plaatsvindt verandert de gevoelsinhoud, en krijgen we hierdoor een betere afstemming.

- * Zoudt u iets kunnen zeggen wat er met iemand gebeurt bij de enorme uitersten bij manisch-depressieve mensen? Waar komen die schommelingen vandaan en hoe kunnen deze mensen geholpen worden?
- Manisch-depressief is over het algemeen een kwaal waarbij we moeten zoeken naar - het zij lichte vergiftigingsverschijnselen, het kan zelfs aan de nierfunctie liggen - hetzij een sterke afwijking van het evenwicht van de interne secreties. Daarnaast echter moeten we letten op de uiterlijke verschijnselen, die bepaald zijn. Manisch-depressieve mensen zullen in vele gevallen bijvoorbeeld maangevoelig zijn in hun gedrag en hun gevoelens, daarnaast blijkt ook dat ze op bepaalde steekwoorden, of op bepaalde impulsen dus, hun gedrag excessief gaan vertonen. Wanneer dat het geval is, dan weten we dus, dat er een associatieve werking is, welke op grond van een bestaande lichamelijke onevenwichtigheid voert tot een valse interpretatie van de werkelijkheid - want dat is wat het manisch-depressieve in feite veroorzaakt.

- * Wat is epilepsie? Wat gebeurt er bij een mens bij een epileptische aanval?
- Epilepsie is dus over het algemeen ook een overgevoeligheid voor bepaalde factoren: vaak hitte, in enkele gevallen licht, soms ook geluidsimpressies of emoties. Hierbij ontstaat dus een volledige afwijzing van de buitenwereld. Het resultaat is dat men innerlijk worstelt om een werkelijkheid te vinden - dit is een proces dat zich praktisch altijd onbewust zich afspeelt. Het resultaat zijn dus krampen of stuipjes, zoals ze bij kinderen bijvoorbeeld bij bepaalde dromen voorkomen, echter nu excessief doorgevoerd. Hierbij krijgen we dan een uitputting van het zenuwstelsel, en dus na de aanval vaak zwakteverschijnselen. Bij het zogenaamde 'grand-mal' bestaat bovendien groot gevaar dat bij de krampen beschadigingen ontstaan, en moet je dus heel erg goed oppassen. De uitputtingsverschijnselen zijn ook veel groter dan bij het zogenaamde 'petit-mal', dat overigens meer voorkomt dan de meeste mensen denken. Wanneer echter de epilepticus onder normale omstandigheden leeft, dan zal de kwaal als een soort duizeling zich soms wel manifesteren, maar zullen de werkelijke toevallen in aantal zeer gering zijn. Alleen wanneer gevoeligheid voor bepaalde factoren bestaat - ik noemde al hitte, licht, geluid - dan zal blijken dat wanneer een langere tijd, dus 't is niet 'n onmiddellijk erop reageren, maar na bijvoorbeeld enige uren, dat dan deze verandering in het lichaam ontstaat, de afwijzingsreactie begint, daardoor de bewustzijnsvernaauwing en als resultaat ook: de aanval.

- * Kunt u iets vertellen over de genezingen bij de Essenen en in hoeverre de Essenen betrokken waren bij Jezus zijn leringen en genezingen?
- Ja, het schijnt dat u dus behoefte heeft aan een feuilleton! Heel kort: De Essenen kenden wat ze noemden 'magie'. Deze magie was zogenaamde 'Godsmagie', berustend op het gebruik van vruchtensappen, bepaalde kruiden, bepaalde harsen. Jezus zal er ongetwijfeld kennis mee hebben gemaakt, zeker in zijn Egyptische tijd. Daarnaast kenden zij een 'gebedsgenezing', waarbij men samenkomt om de kracht des Heren aan te

roepen en een, als een soort gebedsgenezers dan, patiënt de handen oplegt. Dit gaat meestal gepaard met een reiniging, dus afwassen, of afsponzen of afvegen van de patiënt, en heel vaak wordt het gevolgd door een slok water met een paar druppels wijn. Jezus heeft van zijn bestaan geweten - zijn neefje Johannes was inderdaad een Esseen - en Anna, de zuster van zijn moeder, was met een Esseen getrouwd (want de Essenen leefden dus deels gewoon als mensen, maar hielden bepaalde verplichtingen in, anderen leefden in aparte gemeenschappen, die je als een soort klooster zoudt kunnen beschouwen). Jezus heeft dus van hen geweten, heeft zeer waarschijnlijk het beginsel van levenskracht aanroepen, e.d., daar geleerd, maar is in zijn jeugd jaren ook nog verder geweest, o.a. in zeg maar het huidige Pakistan, en heeft daar ook andere technieken geleerd en ik neem aan dat hij die bij zijn genezingen heeft toegepast.

* Wilt u iets zeggen over AIDS?

- Nou ja, er wordt reclame voor gemaakt: koop Band-aids. Dat is muzikale aids. Maar goed, grappen terzijde - AIDS is dus een kwaal die door infectie wordt veroorzaakt. De indringer echter heeft een gestalte die door zijn vele uitsteeksels het mogelijk maakt voor elke bestrijdingscel een ander soort cel als het ware te imiteren. De uitstraling is die van een andere cel. Hierdoor wordt AIDS zelf niet aangetast, terwijl het wel in staat is om aan te tasten. En het is duidelijk dat de verzwakking van het organisme, die hierdoor ontstaat, veelal letale gevolgen zal hebben op den duur, ofschoon er gevallen voorkomen, waarbij een evenwicht wordt bereikt, omdat de AIDS-cellen zelf een verdedigende functie op zich gaan nemen. In dergelijke gevallen is iemand dus sero-positief, maar niet besmettelijk of moet ik zeggen 'een lijder aan AIDS' zonder meer.

* Een vraag over suggestie: Patiënten in coma of onder narcose verkeren vaak in een situatie van uittreding. Is het zo, of kan het zo zijn, dat door positieve suggesties te denken en spreken, als je bij deze personen bent, je zijn genezing bevordert - althans zijn vrije gang laat gaan? Of als ik het andersom stel: Is het zo, dat je door negatieve suggesties over deze persoon te praten in zijn bijzijn, je de genezing kan remmen of stopzetten?

- Ja, dat zijn theoretische mogelijkheden en je moet zeggen: ja, ja, het kan allemaal. Maar één ding moet u altijd goed onthouden: Uitgetreden of niet - een bewusteloze of zelfs een in coma zich bevindende patiënt is over het algemeen nog ten dele auditief bereikbaar, ook wanneer geen reactie volgt. D.w.z. men hoort wel wat er gaande is, men weet misschien zelfs wat er gaande is, en reageert daarop innerlijk wel, maar kan uiterlijk geen tekenen geven. Het is duidelijk wanneer u dan allerhand negatieve dingen hoort, dat u misschien denkt: Ach, was ik maar dood! - of misschien dat u zó nijdig wordt, dat u inééns beter wordt! Dat ligt weer aan de patiënt.

* Hoe zal de overheid in de toekomst tegen de geestelijke genezers aankijken?

- Liefst helemaal niet - ze zouden eens gedachten kunnen lezen! Maar - men zal de geestelijke genezers, de paranormale genezing, proberen een functie te geven, door ze gelijktijdig onder controle te brengen van de erkende geneeskunde. En daarmee ontstaan bepaalde bezwaren, want als je de dokter niet vertrouwt, zal je dan zijn geestelijke genezer wel vertrouwen? Dus dat kan moeilijkheden geven. Men is op het ogenblik wel zover, dat men steeds meer methoden van behandeling gaat beschouwen als aanvaardbaar. Dat ook vormen van geestelijke genezing, zeker als ze niet uit winstbejag worden beoefend, als volwaardig worden beschouwd, en vaak worden afgedaan met: nou ja, dat is een vorm van lekenpsychologie die voor de patiënt gunstig is. Vóór men de geestelijke werkelijkheid door

overheden volledig erkend zal zien zullen er nog ontzettend lange tijden voorbij moeten gaan, en ik vermoed zelfs, dat de volledige erkenning eerst dan mogelijk is, wanneer er geen overheden meer zijn door andere beslissingen te treffen.

- * Is niet iedere ziekte terug te voeren tot een geestelijke disharmonie?
- Als je een wip hebt en er zitten twee mensen op en ze veren allebei, kun je dan zeggen dat de één of de ander de gang van de wip bepaalt? Ik geloof het niet. Het lichaam heeft zijn eigen kwalen, zijn eigen fouten, zijn eigen mogelijkheid: lichte beknelling van zenuwen, dislokatie van bepaalde botten, noem maar op. En dan kunt u wel zeggen: dat komt uit een geestelijke disharmonie, maar over het algemeen komt het gewoon uit een stoffelijke stomiteit. Omgekeerd weten we dat geestelijke problemen de neiging hebben zich als bepaalde ziekteverschijnselen te manifesteren. Onder de verzamelnaam Rheuma vinden we tenminste zeven à acht soorten veel voorkomen, die uit geestelijke onevenwichtigheid ontstaan en dus niet lichamelijk worden veroorzaakt. Andere delen ervan ontstaan wel uit lichamelijke oorzaken. Ik hoop hiermee duidelijk te hebben gemaakt dat je niet kunt zeggen dat er altijd een geestelijke onevenwichtigheid als basis is - je hebt ook met de stoffelijke wereld te maken, aan de andere kant kun je met zekerheid zeggen dat daar waar een afwijking of ziekte bestaat, ook de geestelijke processen mee betrokken zijn, en dus ofwel een verandering van evenwicht ervaren, danwel onevenwichtig worden of zijn. En is de geest onevenwichtig, dan zal het lichaam daarvan de verschijnselen vertonen.

- * Ziekte wordt vaak bestempeld als een les. Hoe zit dat bijvoorbeeld met Multiple Sclerose?

- Ja, het is natuurlijk een lekker praatje, hè: Het is een les. Het is zoiets, alsof je zegt: je wordt er uiteindelijk beter van. Dat gebeurt pas wanneer je dood gaat, zeker met multiple sclerose. Maar je kunt zeggen: Multiple sclerose kan in zijn progressie zeer zeker worden beperkt en vaak worden geremd, wanneer een geestelijke evenwichtigheid wordt bereikt, en een absolute ontspanning. En in deze zin zou ik zeggen: het is misschien de les dat de mens innerlijk harmonisch en positief moet zijn, omdat hij deze wijze de grootste meesterschap over zijn stof kan bereiken. Maar als 'les', nee, o god nee. Als u nou zou zeggen 'strafwerk', zou ik het misschien nog ... - nee, niet als les. Nee. Maar het is wel zo: ieder moet leren leven met wat hij heeft en hoe evenwichtiger hij daarmee leeft, doe groter de mogelijkheid, dat hij dus redelijk gezond (in verhouding) blijft, en dat uiteindelijk de kwaal eerder slijtage is, dan een werkelijke kwaal.

- * Hoe kunnen wij spiritueel, geestelijk gezien, meehelpen om de problemen, die zich op dit moment in de natuur voordoen, te verbeteren, als enkel persoon of als groep zijnde?

- Als eenling:

1. Wees je bewust van de dingen, die je beschouwt als oorzaak van verslechtering van milieu, e.d.
2. Vermijdt alles, waar je ervan zou profiteren, er deel aan zou hebben, of er gebruik van zou maken.
3. Stel je dan in op de gemeenschap die Aarde heet, inclusief de mensheid - dus nooit alleen op de mensen, maar op de aarde, de planten en alles - en denk aan de gezondheid, aan de heil-groei als het ware van het leven. Zonder te zeggen in welke vorm het moet leven. Dan bereik je de beste resultaten.

En wanneer je dat in gemeenschap wilt doen: Mediteer niet over het slechte, maar mediteer eerder over het verdwijnen van de oorzaken van een verslechtering, dan over hun bestrijding. Bestrijding betekent over het algemeen, geestelijk gezien, een verheviging van conflict. Een

erkenning van positieve waarden betekent dat de tarwe zó snel groeit, dat de tarwe wordt verstikt.

- * Wat is de beste manier om drugs-verslaafden te behandelen en ondersteunen?
- Ja, is er een beste manier? Ik zou zeggen: de enige manier is eigenlijk de harde manier. Dus: laat ze alleen maar afkicken. Dat is ellendig. Zorg ervoor dat ze zich niet beschadigen, geef ze dus wat steun en sympathie, wat hulp en verzorging, maar géén middelen, ook geen vervangende, zoals methadon. Dan: breng ze in een gemeenschap samen van soortgenoten en lotgenoten en voedt ze op gezamenlijk tot een zo groot mogelijke geestelijke en stoffelijke gezondheid. Wanneer ze eenmaal hersteld zijn, probeer delen van de groep, die je daar samen hebt laten opgroeien, bij elkaar of in samenhang te laten leven. Hierdoor voorkom je dat ze worden teruggetrokken in het oude milieu, omdat ze alleen dáár een mate van aanvaarding en erkenning zullen ondergaan.
- * Heeft de aura een bepaald frekwentiegebied, of een analoog frekwentiegebied, in het elektro-magnetische spectrum? Wanneer van een zekere harmonisatie van een zekere harmonisatie van levenskracht en zenuwstelsel mogelijk is door bijvoorbeeld elektro-acupunctuur, of muziek, of laser-techniek?
- Tja hm, nee er zijn wel analogen te vinden, maar die zijn niet helemaal juist. Wanneer u werkt met elektropunctuur, acupunctuur, drukpuntpunctuur en dergelijke beïnvloed u het evenwicht van het zenuwstelsel door via de werking van drukpunten elders reacties te veroorzaken, dit werkt in op de levens energieën vooral op de levensstromen. Daarnaast op het sympatisch zenuwstelsel ondermeer en als zodanig op het geheel van het functioneren van de organen. Wanneer je dus zegt, dat dit invloed heeft op de aura, dan zit je er eigenlijk en beetje naast, alleen de binnenste laag van de aura vertoont natuurlijk dan de harmonisatie of disharmonie, die in het lichaam tot stand is gebracht in de uitstraling. Wanneer je werkt via de aura, werk je in feite via de chakra's en de kracht verbinding die in de aura zelf, ook tussen deze bestaat. De werkelijke beïnvloeding van het zenuwstelsel zal steeds vanuit een chakra plaatsvinden. In dit geval is de kracht niet te vergelijken met magnetische energie, zij is van een andere veel hogere frequentie, maar ze wordt omgezet in zenuw energie, wanneer ze op de juiste manier wordt toegediend.
- * Is de Reich oregone accumulator, nuttig als hulp bij geestelijke genezing?
- In mijn tijd hadden ze die dingen niet, zeg, wat is het?
- * Het is een soort structuur die door de natuurkundige Reich is uitgevonden om een bepaalde levenskracht te laten doorstromen, en het is eigenlijk een kastje dat laagsgewijs opgebouwd is uit organische materialen en metalen, zodat er een soort condensator effect ontstaat, zodat ...
- Het klinkt meer als een cel van Volta, die heb ik nog wel gekend, ja. Waarbij je dus vocht gebruikt eigenlijk in vloeipapier en metalen en daardoor kikkerpoten kunt laten springen als de kikker overleden is, iets wat het rijk ongetwijfeld graag zou willen hebben voor de mens dan zou je ook dodenbelasting betalen als ze je toch nog een cheque kunnen laten tekenen. Maar - ik ken het apparaat niet en durf er dus geen volledig oordeel over geven. Ik kan alleen dit zeggen: wanneer je uit een samenstel van metalen en dode materialen of ten minste dood organisch materiaal, bepaalde spanningen wilt opwekken, dan zullen deze voor het grootste gedeelte toch van elektrische, of elektromagnetische aard zijn. En ik geloof dat de directe levenskracht beïnvloeding hierdoor beperkt zal zijn. Ik kan me wel voorstellen dat een dergelijk

iets, wanneer voortdurend in het milieu aanwezig, uiteindelijk invloed krijgt op het organisme, aangenomen dat de straling dus constant blijft.

- * Mesmer werkte indertijd ook met een soort ton waar hij met flessen water en ijzervijzel een zeker spanningsveld trachtte op te wekken, waardoor hij de suggestieve beïnvloeding toegankelijk maakte en misschien ook de magnetische beïnvloeding.....
- Ik denk dat wat Mesmer gebruikte voor een groot gedeelte suggestie was, gepaard gaande met lichte zenuwprikkel en dus eventueel optische vermoeidheid. Dus dat is de methodiek van Mesmer en ik dacht dat ook die beruchte ton dus ook eigenlijk een van de middelen was waardoor hij indruk maakte in de eerste plaats, en pas misschien in de vijfde plaats nog enige invloed kon uitoefenen.

- * Dezelfde vraag ten aanzien van radionische therapie.
- U zult me niet kwalijk nemen dat ik ook hier graag een eenvoudige omschrijving van dat slagwoord zou horen.
- * Radionische therapie is een therapie vorm die gebruikt wordt door een soort weerstands bank te gebruiken als modifier van de uitstraling zeg maar van de genezer. Ze werken meestal met een inductor en pendelen geeft een bepaalde weerstandswaarde. Die wordt dan uitgezonden, hetzij door een elektromagnetische spoel waarbij ik vermoed dat de uitzender zelf erg bepalend is voor de werking van het apparaat....
- Ja, ik begrijp een klein beetje waar u het over heeft en dan kan ik alleen zeggen, zover mijn vermogen tot gadeslaan en zien van de beelden die u daarbij denkt goed is, dat de klos (spoel) nooit gelijk kan blijven, maar altijd moet worden aangepast aan doel en bestemming. En ik geloof dus dat hier teveel moet variëren, en te technisch moet zijn wil je er een goed resultaat mee krijgen. Maar, hier geef ik mijn mening graag voor een betere. Het zijn dingen waar ik nooit mee heb gewerkt, die ik dus niet ken, en waarvan ik ook, zover op het ogenblik mijn mogelijkheden reiken, geen mensen met ervaring kan vinden aan onze kant. En dan is elk oordeel natuurlijk zeer betrekkelijk, en moet ik de uiteindelijke gevolgtrekking aan uzelf overlaten.

- * Hoe nuttig is Homeopathie als ondersteuning van geestelijke genezing?
- Zoudt u de vraag niet om kunnen draaien? Homeopathie is namelijk het tot stand brengen van bepaalde reacties in het lichaam door het binnenbrengen van zeer geringe sporen in verdunningen van verschillende intensiteit. Wanneer wij dit doen, dan brengen wij dus iets op gang, maar wanneer we dan de geestelijke genezing gebruiken om de levenskracht te vergroten, en daarmee de reaktiemogelijkheid van het lichaam, zal ongetwijfeld een veel beter resultaat worden bereikt, zowel door de geestelijke genezer, als door degenen die de middelen toedient.

- * Dat betekent dus eigenlijk dat de aard van het middel niet zo heel erg belangrijk is als in de klassieke homeopathie wordt aangenomen. Dus dat als een bepaalde orgaangroep gestimuleerd wordt, dat waarschijnlijk genoeg stimulatie is om daar de verdere geestelijke werking op door te zetten.
- Ja. Het is dus eigenlijk zo dat u deze verdunning nodig hebt om als het ware een voorbeeldwerking, en niet meer dan dat, te veroorzaken, en dat u hoopt dat deze voorbeeldwerking voor het lichaam een aktie gaat betekenen in dezelfde richting. Nu kunt u met de geestelijke genezing dit proces van reageren aanmerkelijk verbeteren, maar u hebt dan wel de impuls nodig om het eenvoudig te laten verlopen. Wat u dan niet meer nodig hebt is het regelmatig zeven druppeltjes van H2O99C1, of zoiets. Ja, ik weet niet welke termen ze gebruiken, dat is na mijn tijd. Ik heb nog meegemaakt dat een dokter dacht dat je van aderlaten beter werd. Die

doktoren zijn er nu niet meer en de doktoren die gereïncarneerd zijn zitten nu bij de belastingdienst! Dat verklaart veel, maar ik kan dus alleen maar zeggen, dat wat ik geconstateerd heb, of heb gezien in de loop der tijden, dat de medicatie eigenlijk na de eerste impuls, wanneer je geestelijke genezing gebruikt, alleen suggestief is, maar niet meer feitelijk werkzaam. Wanneer er echter geen geestelijke genezing aanwezig is, dan is het als het ware stoot voor stoot een slingeringsproces op gang brengen tot uiteindelijk de slingering zich zelf zelfstandig in stand kan houden.

* Is de manier waarop de genezersgroepen nu werken met het ODV materiaal juist? Kunt u een aanvulling geven op de werkwijze en voldoet dit als basis voor een innerlijke scholing?

- Innerlijke scholing is nooit iets wat door geestelijke genezing wordt bereikt. Innerlijke scholing is een meditatief proces waaruit acties, hetzij met geestelijke of andere krachten, het gevolg zijn. Dus dat wat betreft de scholing. Wat betreft de werkwijze: ik meen dat er hier en daar nog al eens een beetje een neiging tot dogmatisme bestaat; je kunt in de genezing uitgaan van algemeen meestal geldende regels, maar iedereen zal zijn persoonlijke aanpassingen daarop moeten vinden. Wanneer je echter werkt met een basis, waarin een groot aantal grondbeginselen aanwezig zijn en deze dan volgens eigen aanvoelen en ervaren zó varieert, dat men zich van de werking bewust is, dan geloof ik dat je kunt zeggen dat optimale resultaten in vele gevallen behaald kunnen worden en in enkele gevallen ook behaald zijn.

* De werkwijze van de groepen zoals ze nu bestaan is voornamelijk gebaseerd op het oude ODV materiaal, dat eertijds is doorgegeven aan de genezersgroepen. Kunt u daar nog specifieke aanvulling op geven, of dat materiaal en de werkwijze die daar uit voortvloeit ook voor deze tijd nog als basis kan gelden?

- We leven in een andere tijd dan 1900. Zouden we de tafels van vermenigvuldiging misschien aan moeten passen? M.a.w. het u gegeven materiaal is een basis methodiek die men op grond van eigen gevoeligheid, eigen innerlijke ontwikkeling e.d. zal moeten aanpassen en variëren, opdat zij past bij de persoonlijk hoogste mogelijkheid en ontwikkeling. Maar je kunt niet zonder meer zeggen: ik ga het maar even aanvullen. Dat is zoiets als het zeggen van: de tafel van twee die gaan wij een klein beetje verder uitbreiden en nu gaan we dus zeggen elf maal twee is tweeëntwintig, en dat is een vernieuwing. Dat is helemaal niet waar, want je weet tien keer twee en één keer twee en dan tel je het maar bij elkaar op.

Zijn er nog meer vragen? Nee, nou dan moet ik een slotliedje gaan zingen. Als u begrippen heeft als kapstok, mits niet teveel, ga u gang.

* Licht.

LICHT

Geestelijk licht. Wat is het licht?
Een straling die mijn ik erkent
of iets wat juist zich van mij wend
en toch mij treft en mij beroert
en in mijn eigen leven voert
tot nieuw erkennen
nieuw beleven.

Is licht soms schijn van niet bestaan?
Die mij ertoe brengt licht te geven
opdat de anderen voort weer gaan
hun eigen weg op eigen wijs.

Het licht, wat is het dan een naam
aan een aspect van God gegeven
de kracht van het beseffen, Ja!
maar ook de kracht van leven,
de kracht van sterven, verdergaan,
het hele rad van het bestaan?

Het licht dat is de volheid van het Al
waardoor het niet beseffende voortdurend weer wordt voortgedreven.

Het licht is leven.
En als je stil en in jezelf je Zijn in licht wilt geven
totdat het ik bijna verdwijnt
het licht een ogenblik verschijnt
en dooft in stille vrede,
waarin het Al bestaat,
waarin het Al zich kent.
En het ik, dat aarzelend zich wend
weer tot beperking van bestaan,
herinnert zich die stille kracht, die harmonie,
het ondergaan van werkelijk evenwicht en vrede.
En dan kijkt hij naar boven en zegt:
"Het Licht gaf mij dit mee"

Denk aan het licht,
denk aan de kracht.
Denk aan de zon die leven geeft
en dood misschien.
Denk aan iets wat mogelijk maakt, dat zelf je leeft
dat ik ook streeft
en in zichzelf soms zich verheft
en hoger zijn en kracht beseft
en dan als Al is neergeschreven
geen woorden kent
geen beeld kan geven.
Want het licht dat in en rond mij is
waarmee mijn zijn verweven
de kracht van God
de kracht van Al
als kracht ook mij gegeven.

En dat vrienden, is mijn versie van het licht. U hebt u eigen binding met het licht. Wees u daar steeds van bewust. Het licht zal u steeds weer helpen, voeren en begeleiden. Waar ge ook zijt, wat er ook gebeurt. En het licht zal God doen spreken in alle dingen en het u wezen mogelijk maken, om aarzelend te verstaan de zin van leven en lijden, van ondergaan en streven. Kortom, de eenling maken kan tot deel van allen leven.

Daarmee vrienden, dank ik u voor uw aandacht en wens ik u een prettige avond toe, een gezegend naar huis gaan een goede nachtrust, u weet het wel. Wat mij betreft dank voor de aandacht, het spijt me dat ik bij sommige vragen moest zeggen, ik weet het niet, maar ik zeg liever dert ik het niet weet, dan dat ik het verkeerd zeg, niet waar. En ik hoop dat u ook dat in gedachten zult houden, soms is het nodig en dat u daardoor veel licht en kracht voor anderen zult gaan betekenen, goedenavond.

* * *